

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2008-411-0018

Dato: 22. januar 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 23 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, fusionsskatteloven og forskellige andre love (Justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne).

Hermed sendes svar på henvendelse af 15. december 2008 fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) har i en henvendelse af 15. december 2008 fremført nogle synspunkter til den foreslåede ændring af aktieavancebeskatningslovens § 19 med definitionen af begrebet investeringsselskab.

FSR nævner, at ændringerne indebærer betydelig risiko for, at de danske kapitalforvaltningsselskaber må afvikle deres virksomhed.

I flere tilfælde vil beskatningen være for voldsom for investorerne sammenlignet med den beskatning, som investorerne hidtil har accepteret. De gældende regler medfører, at en investor maksimalt beskattes med 54,1 pct. af afkast fra et kapitalformidlingsselskab, som dette har modtaget som udbytte fra danske aktieselskaber. Når kapitalformidlingsselskabet anses som et investeringsselskab, bliver investors samlede beskatning på maksimalt 65,2 pct., idet kapitalformidlingsselskabet skal betale 15 pct. skat af udbyttet fra danske aktieselskaber, og investor derefter beskattes af afkastet som kapitalindkomst med op til 59 pct.

FSR nævner dernæst, at reglerne indebærer en diskrimination, idet udenlandske selskaber kan anses som udloddende investeringsforeninger, mens danske selskaber ikke kan anses som investeringsforeninger.

FSR nævner, at reglerne indebærer en række tilfældigheder i beskatningen. FSR henviser til, at beskatningen vedr. investeringsselskaber, hvor selskabet ikke har nogen indløsningspligt, er knyttet til antallet af investorer, så reglerne kun gælder, når der er mindst 8 deltagere.

Jeg vil hertil først præcisere, at skattereglerne vedr. investeringsselskaber har som formål at sikre, at danske investorer ikke omgår dansk beskatning af kapitalafkast ved at indskyde kapital i investeringsselskaber i lande eller områder med ingen eller lav beskatning, og således at indkomsten akkumuleres i disse selskaber.

EU-retten forhindrer, at reglerne målrettes, så de kun gælder for udenlandske lavt-beskattede selskaber. Reglerne skal altså også gælde for tilsvarende danske selskaber.

Samtidig skal reglerne ikke kunne udnyttes af personer i udlandet, som investerer i danske investeringsselskaber. Det er baggrunden for, at et investeringsselskab, som i princippet er skattefrit, alligevel skal betale 15 pct. skat af udbytte fra danske aktieselskaber.

Jeg ønsker altså på den ene side at sikre, at reglerne vedr. investeringsselskaber ikke kan omgås, og på den anden side, at reglerne ikke forringer vilkårene for det almindelige erhvervsliv og for aktionærer i selskaber, der ikke fungerer som investeringsselskaber.

Jeg har derfor fremsat to forslag til ændringer af den definition af begrebet investeringsselskab, som blev foreslået i L 23.

For det første foreslog jeg i et ændringsforslag til 2. behandlingen at udvide den nuværende undtagelse i aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 3, så kravet for hvornår et selskab anses som datterselskab, nedsættes fra 50 pct. til 10 pct.

For det andet har jeg i et nyt ændringsforslag foreslået, at begrebet investeringsselskab ikke skal omfatte et selskab, hvis mere end 15 pct. af dets gennemsnitlige regnskabsmæssige formue i regnskabsåret er placeret i andet end værdipapirer. Omvendt sagt medfører denne ændring, at mindst 85 pct. af et selskabs aktiver skal bestå af værdipapirer for, at selskabet kan anses som et investeringsselskab.

Det medfører altså, at et selskab ikke anses som et investeringsselskab, hvis det pågældende selskab ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i et andet selskab, og mere end 15 pct. af det andet selskabs gennemsnitlige regnskabsmæssige formue i regnskabsåret er placeret i andet end værdipapirer.

Jeg mener, at disse ændringer vil medføre, at anvendelsesområdet for begrebet investeringsselskab bliver mere målrettet, så de ændrede reglerne ikke på en uhensigtsmæssig måde forringer vilkårene for det almindelige erhvervsliv og for aktionærer i selskaber, der ikke fungerer som investeringsselskaber.

Jeg vil i øvrigt bemærke, at det beror på en konkret vurdering, om et udenlandsk aktieselskab kan opnå status som udloddende investeringsforening, hvor der bl.a. lægges vægt på selskabets opbygning og deltagernes rettigheder.

FSR nævner endeligt, at ændringerne vil medvirke til, at udenlandske investorer kan etablere skattely-selskaber m.v. i Danmark, så ændringerne dermed medvirker til skatteomgåelse.

FSR nævner, at lagerbeskatningen af urealiserede aktieavancer i et dansk investeringsselskab, omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, ikke har betydning for udenlandske investorer.

Jeg vil klart afvise, at de foreslåede ændringer gør Danmark til et skattely-land.

Skattely-lande er typisk karakteriseret ved ingen eller meget lav beskatning og ingen international udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne.

Hvis et dansk investeringsselskab modtager udbytte fra danske selskaber, skal det betale dansk 15 pct. skat af udbyttet. Hvis et investeringsselskab modtager udbytte fra udenlandske selskaber, skal det betale udenlandsk udbytteskat, som typisk også er på 15 pct. afhængigt af det pågældende lands skattelovgivning. Der er altså ikke tale om skattefritagelse.

De danske regler forhindrer ikke, at andre lande kan beskatte de udenlandske investorer, som er hjemmehørende i disse lande og som har investeret i danske investeringsselskaber.

Danmark medvirker til at sikre andre landes beskatning ved udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne.